

VIROLET

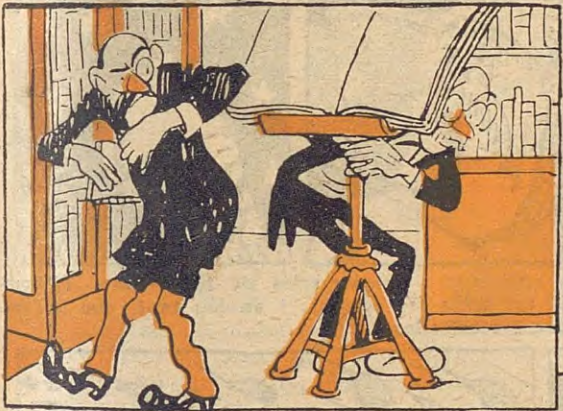
NOI BELLUGADIS I ALEGRE — QUE NO S'ESTA MAI QUIET
SUPLEMENT IL·LUSTRAT D'EN PATUFET

El bibliotecari observava que cada dia desapareixien llibres de la biblioteca. Unes estibes tremebundes, al cap d'alguns dies quedaven gairebé líquidament completament.

I la veritat es, que de ningú podia sospitar el bon bibliotecari, perquè tots els sàbils acostumen a fer cara de bones persones.

I l'endemà un altre i un altre...

Després de consultar-ho amb la Junta de la Societat, acordaren preparar la rateta.

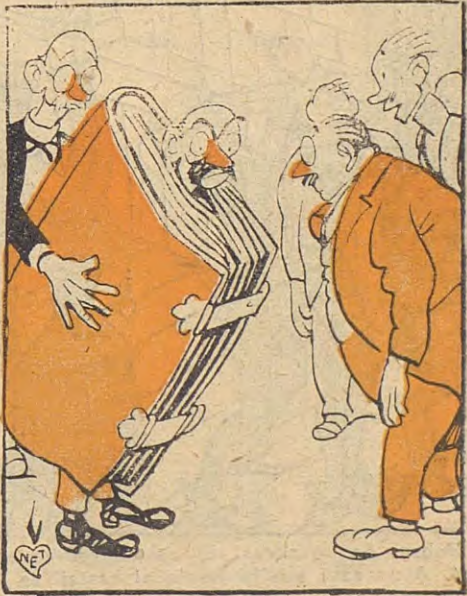
Fins que un dia amagat al darrera d'un faristol observà com un senyor, disfressat de savi, se ficava un volum sota la levita.

Aquesta era un llibre molt gros, amb unes pintures tant boniques...

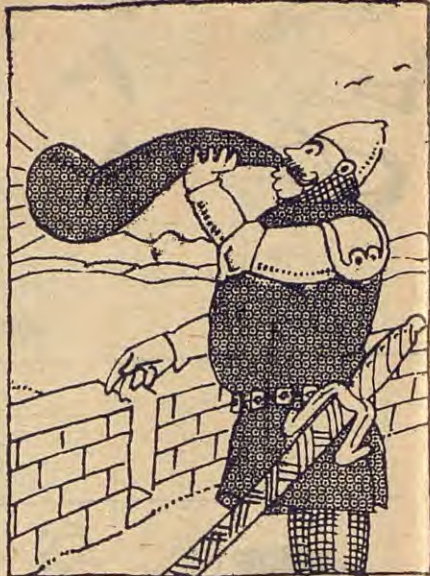
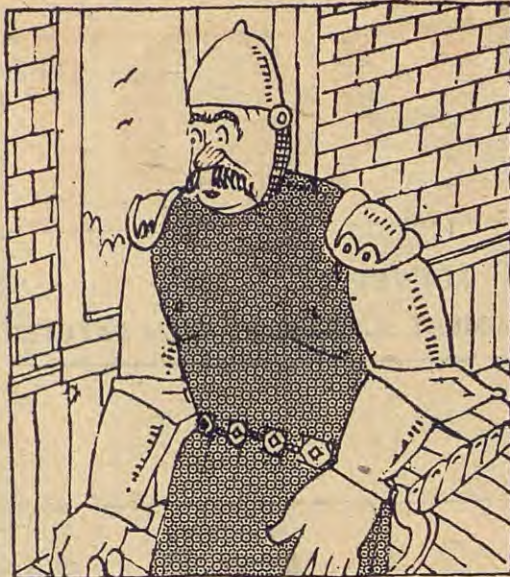
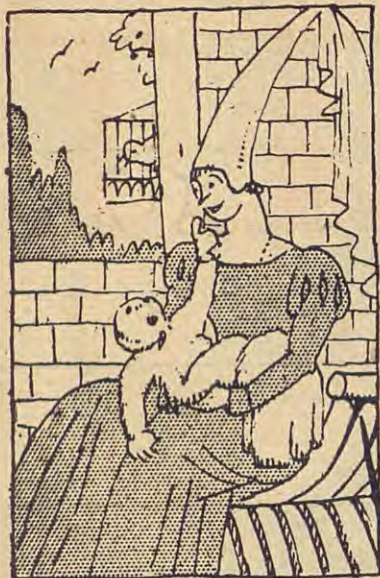

...que al pasar-li per davant el pseudo-savi per força devia quedar-hi ambadalit.

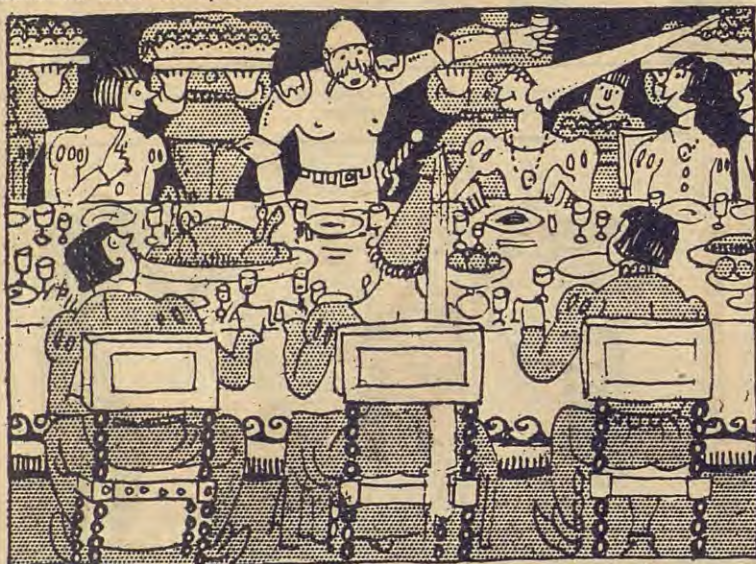

Ço que fou aprofitat per el bon bibliotecari per a atrapar-lo. Presentant-lo a la Junta convicte i confés i amb el cos del delictes.

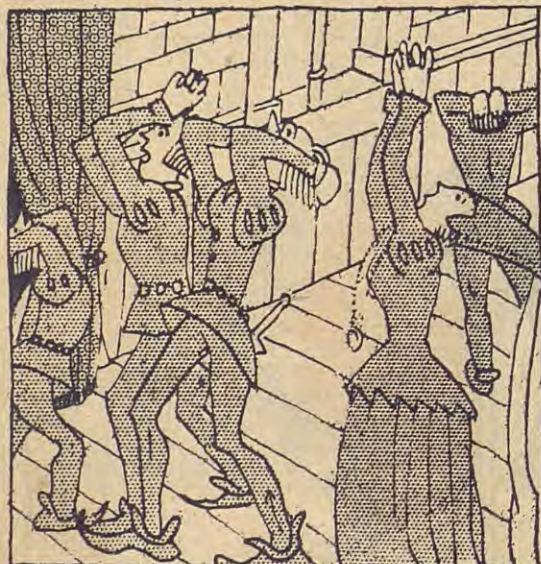
UNA RECONADA AL SEGLE XV

La muller del baró del Moscatell hagué un hereu. I el baró, casat feia anys, el qual ja desesperava de tenir successió, n'hagué una grossa alegria. Tant, que volgué ser ell mateix el que anunciés la nova als seus vassalls i els convidés a celebrar-ho amb un àpat...

...que es verificà al castell. No en volgueu més de rostits, de peixos amb suc i de darreries de tota mena. Tothom s'atipà com volgué. Però el baró, que era un lleminer, encara es quedà tot sol a fer «gasto». I en féu tant, que a l'endemà tenia una galta com un tìmbal i un mal de caixa que li feia veure les estrelles.

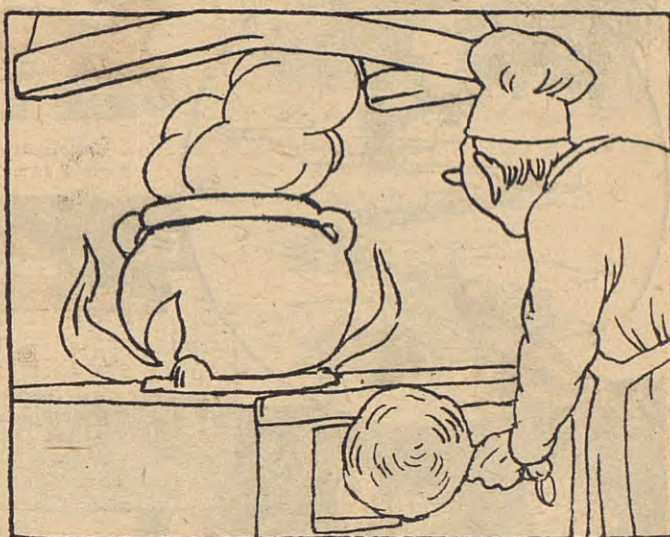

Pobres de nosaltres! El castell estava trastornat. Tota la cort implorava debades al cel la recepta que guarís al bon baró. A un savi que hi havia al castell se li acudí la idea que fou cercar un dentista. Però, en aquells temps de l'avior, si bé s'havia inventat el mal de caixa encara no s'havia inventat el dentista. No podia ser. I, aleshores, siguié el mateix savi el que va inventar un explosiu, la «Tortellita», que, aplicada a la galta del baró, li féu explotar. Per cert que de dintre en sortiren els tortells i dolços que el dia abans havia engolit, i que allí estaven deturats per manca d'espai.

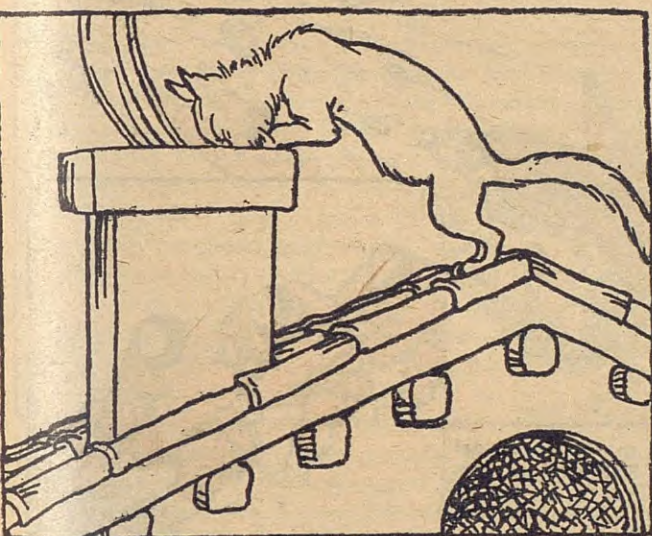
ARRÓS AMB GAT

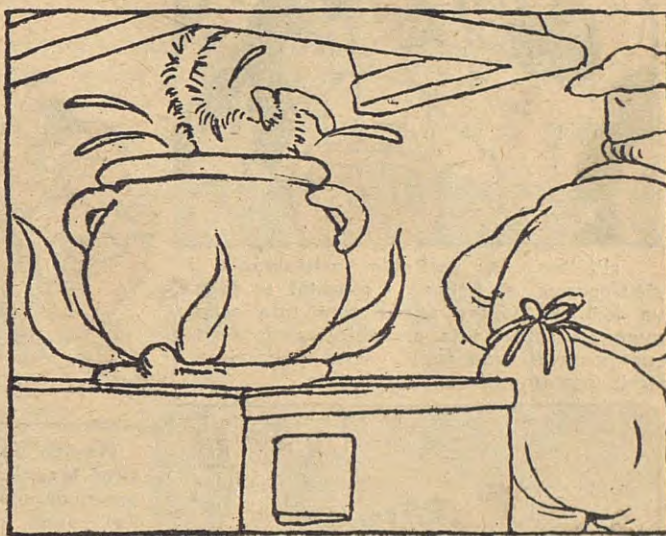
—Com l'arrós que els faré jo mai n'han menjat de tan bo.

—Ara que ja té bon foc s'anirà fent poc a poc.

—Caram, quina olor que fa; val la pena d'ensumà!

Prô, badant, la bestiola cau a dintre la cassola.

—Ara em sabran dir vostès si com això han tastat res.

—Es clar que no n'hem tastat com que això és arrós amb gat!!

EL CAPITA CORRIOLA AL POL

Des de que en Peary va posar per primer cop la seva...
...planta al Pol Nord, el nostre Corriola, somniava ésser ell el segon que li posés. A bord del «Testarrut», va...

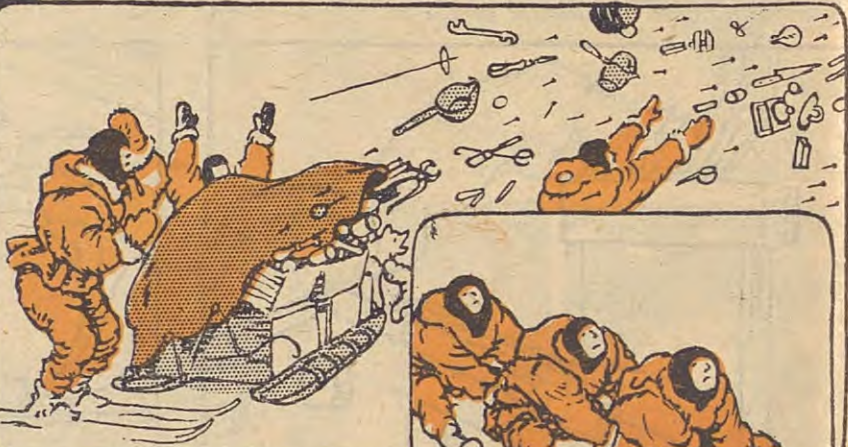
avençar tot el possible i després continuà amb trineus cap el Nord. En els «meridians» no trobà res de particular. En canvi en els «paralels»...

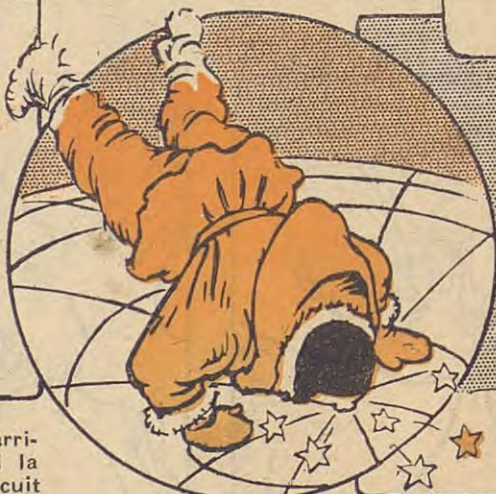
...l'animació era molt gran. El poble s'hi divertia d'allò més. Quan arribà al «Círcol Polar Àrtic» la cosa es refinà. Allí es reunia...

...«l'élite», la veritable aristocràcia i s'enraonava, es ballava i sobretot es jugava fort. El viatge anava com una seda, quan de sobte, tots els objectes de ferro que portaven van fugir volant pels aires, atrets per una força irresistible.

Havien passat massa aprop del «Pol Magnètic»! Faltaven un centenar de metres per a arribar al Pol, quan el tinent Palafangs...

...EL PRIMER QUE VA POSAR ELS NASOS AL POLI Allí trobaren un jardiner que estava encarregat...

...envejós, apretà a córrer per tal d'arribar abans que en Corriola i arrebaçar-li la glòria. Sort que aquest, ex campió del circuit Vilafranca-Caldetes-Cilafranca, de seguida el deixà endarrera al tinen i arribà a la meta com un llamp, tenint, però, la sort de caure com un sac, i diem la sort, perquè mercès a això, en Corriola va ésser...

...de cuidar i regar la planta del capità Peary. Ell mateix va oferir-se a fer-los-hi de cicerone. Ço que veieren serà objecte d'un altre capítol.

EN PERET

(Continuació)

—I hom pot viurer sense treballar?—demanà una abella.

—Ja ho crec!—respongué en Peret.—Mira jo si n'estic de gras ibo d'ençà que no vaig a l'Escola.

—Dona-me'n un paquet, doncs—digué l'abella.

—Oh, la galvana no es ven en paquets!—advertí en Peret.—La galvana s'encomana. Veuràs, dona'm cinc cèntims i et faré un badall al nas.

En Peret rebent els cèntims badallà al mateix nas de l'abella qui als pocs moments mandrejava tant com el ruc i en Peret i com tots qui adquiriren de la mercaderia.

Ben aviat en Peret i el seu company es veieren posseïdors d'un sens fi de sacs de diners producte de la badallera llur.

—Què en farem, de tant diner?—demanà en Peret. I exclamà el ruc:

—En comprarem bons matalassos i coixins ben tous.

—Ben pensat, ben pensat!—exclamava en Peret.—Així doncs, cal carregar-nos els sacs i portar-los allí on destinem, que si vols creure'm a mi ens construiríem una barraca i podríem viure per sempre més feliços amb tant bé de Déu de diner.

—Ja està dit!—exclamà el ruc.—Apa, carrega, Peret.

—Veuràs, farem una cosa: tu que estàs més acostumat a carregar de quan estaves amb ton amo, portaràs els sacs i jo procuraré de treure totes les pedretes que trobaré al teu pas perquè no ensopeguis, eh, ruc?

—Ah, no, Peret, no! La càrrega si per cas anirà a mitges.

—Que no veus que jo no tinc tanta força com tu? Tu ets un ruc i jo sc un nou.

—Sí, però tu, Peret, ets un noi-ruc!

En Peret s'espantà. Amb els ulls oberts per l'horror es mirà el ruc i es mirà ell; li mirà les potes davanteres amb ses enormes ferradures i cuità a mirar les seves manetes; mirà les potes trasseres del ruc i, poruc, es mirà els peus; li mirà la cua i girà el cap a la seva esquena per mirar-se la camisa sortint de les seves delicioses calcetes de vellut; li mirà el morro i es toca la boqueta i, esguardant-li les grosses orelles, es tocà les seves. Horror!... Pobre Peret!... Les seves orelles li picaven; li entrà una tal picor a les orelletes com si mil formigues se li passejessin i, abans tan petites i tan perfeccionadament formades, se li anaven estirant, estirant fins a ésser del tamany de les del seu company el ruc.

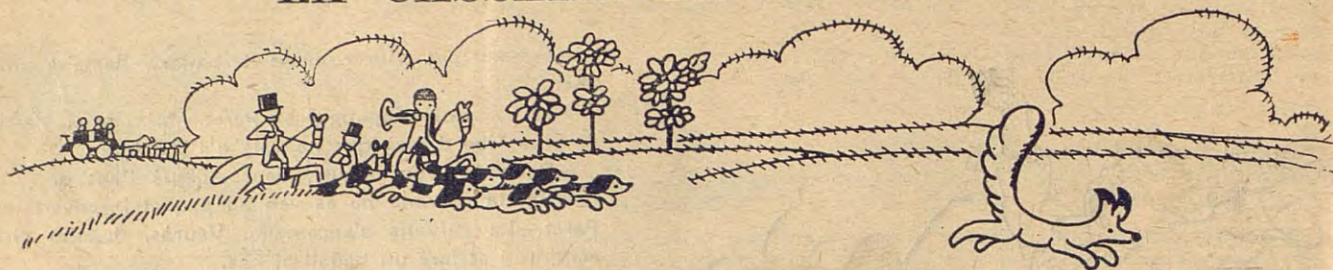
En Peret no plorà; l'horror a ésser ruc li retenia el plor i pensà amb el senyor mestre. Si el senyor mestre arriba a ésser sant, en aquell moment en Peret li hauria promès un ciri tan alt com ell per tal que li hagués tret aquelles orelles. Pobre Peret!

(Continuarà)

LoLA A.

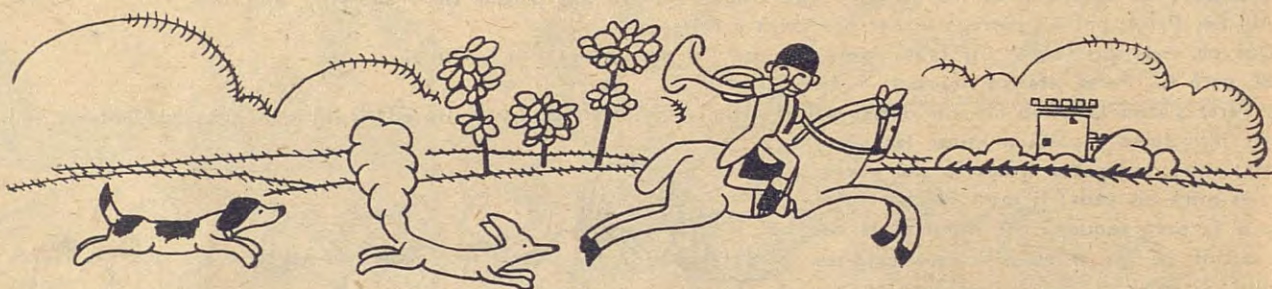
LA CASSERA DE LA GUILLA

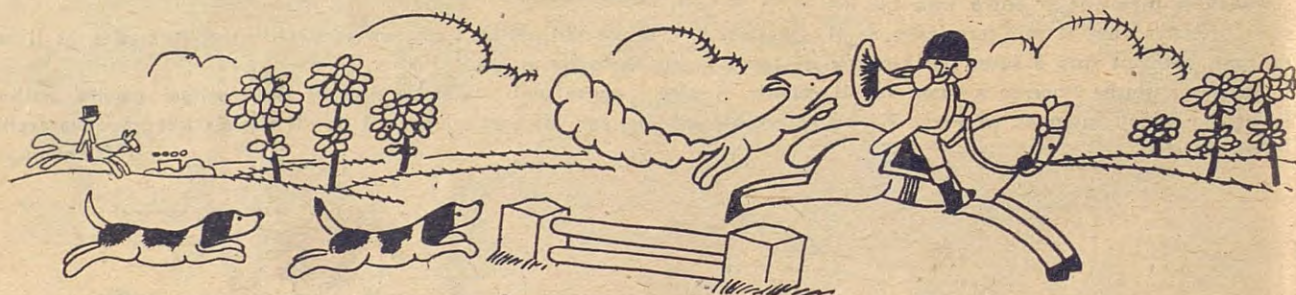
La guilla veu la gossada
i toca un «punt de guillada».

Més ja sap el què l'espera:
tení els cans sempre al darreral

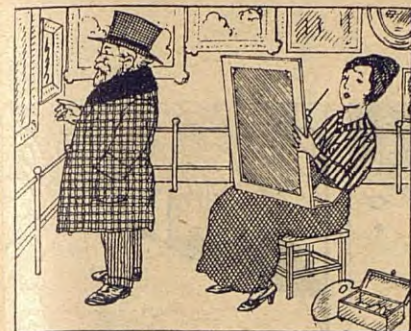
Trobant-se ja un xic cansada
se li acut una pensada:

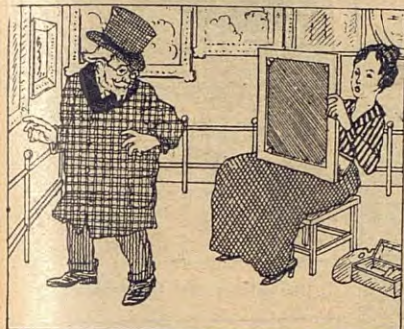
Ficar-se al corn de cassera.
I els gossos... sempre al darreral

Més com surten, valga'm Déu!
Llarg i prims com un fideu!

Aquí us presento una artista i un senyor molt curt de vista.

Com que ja fa temps que malda el senyor vol reposar.

I pensant que era un sofà va i se li seu a la falda.

El que després va passar ja us ho podeu figurar.

TERS SILABICS

I
000 00 00 Nom d'home.
00 000 Home célebre.
00 Per a filar.

II
00 00 0000 Home célebre.
00 00 A ne'l arbre.
0000 Animal.

Convertir els zeros per lletres, de manera que llegit horitzontal i verticalment donguin:

F. RANCIS QUET

LOGOGRIF NUMERICIS

I
12345678 Poble de Catalunya
1234567 Arbre fruiter
37662 Animal
76437 »
1237 Fruit
678 Calificatiu
17 Nota musical
1 Consonant

L. BERENGUER

II
12345678 Poble de Catalunya
32 74 Membre de família
54 12 Objecte de rentar
14 64 Prenda de vestir
545 678 Ofici
6785 Número
32 Negació
78 Nota musical
68 Vegetal
6454 Objecte de cafè
687746 Lloc elevat

V. CUSÓ

ENDEVINALLA

La manera que més aviat s'acabarien els moros.

JOSEPA ENRICH

XARADAS

I
Una primera és animal,
una segona no és brut
i trobareu en total,
el poble on he viscut.

J. MINGRAN

II
En ma primera tots hi som,
la segona és animal.
I d'un poble lo seu nom
veuràs que et don lo total.

F. RANCIS QUET

Els simis, de dalt del tany inquieten l'orifany.

L'orifany era molt barbre, determina arrencar l'arbre.

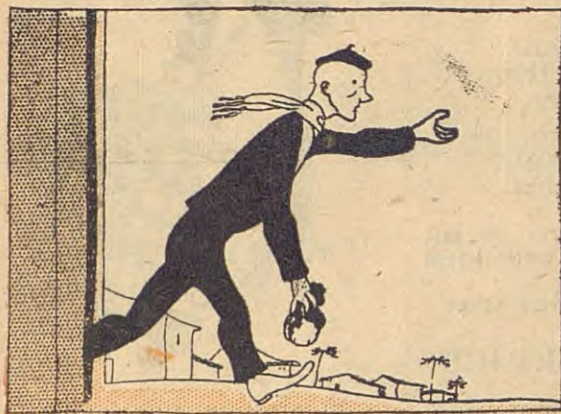

I els espolsa assobre el Nil que se'ls menji el cocodril.

SUSCRIPCIÓ D'UN ANY

PATUFET solt	Barcelona	5'50 Ptes.	PATUFET solt	Fòra	6 — Ptes.
» amb fulletó novel·la.	»	7'50 »	» amb fulletó novel·la	»	8 — »
» » i VIROLET	»	13 — »	» » i VIROLET	»	13'50 »
VIROLET solt.	»	5'50 »	VIROLET solt	»	6 — »

RODA EL MÓN Y CAU AL FONS

En Pep-Ton «guilla» de casa seva, després de moltes malifetes, amb el propòsit de córrer món.

—I, «peus a l'obra», en comença a córrer i més córrer, i a visitar...

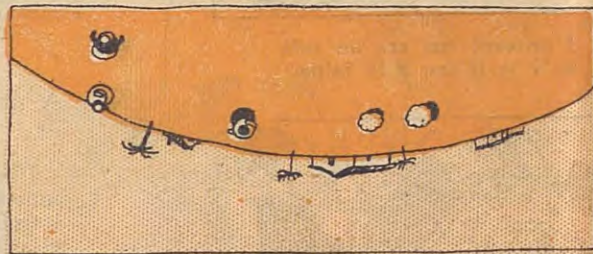

...paisatges de la Índia...

...un xic alarmant

...i deserts isolats on la temperatura és tan favorable a agafar-hi la gota (de suor) i on es tenen sorpreses desagradables com aquesta de caràcter...

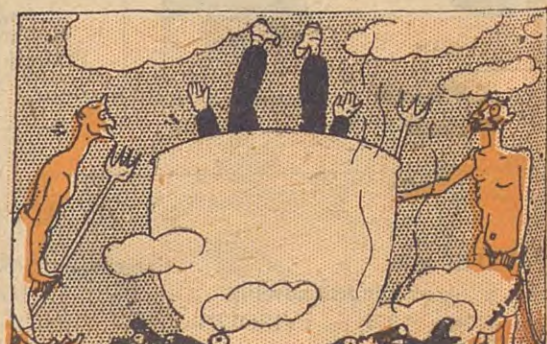
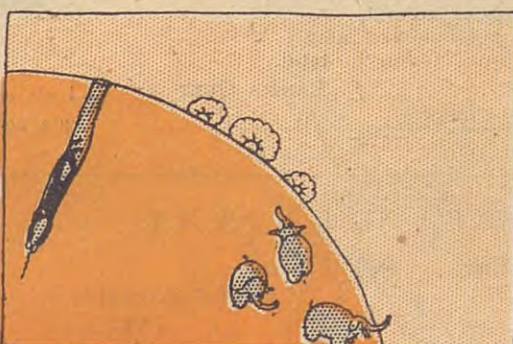
Visita el país dels xinesos, que l'enreden a ell en lloc de deixar-se enredar. Ço que el decideix veient que el córrer món no resulta gaire divertit...

...a tornar cap a casa, segur de que els seus pares li creuran...

...les «boles» millor que els xinesos. El noi calcula que el lloc on se troba es precisament als...

...antípodes de casa seva i se li acut una idea enginyosa.

Fèr un forat amb una barrina i travessar el món...

...pel seu centre i anar a parar a casa. Així ho féu, però sense comptar...

...que al mig de la Terra hi ha l'Infern. I allí va pagar la seva sortida en una caldera d'aigua bullenta.